

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2016).

Τήν 5.00 μ.μ. ὥραν τῆς Τετάρτης, 31^{ης} Δεκεμβρίου 2015/ 13^{ης} Ἰανουαρίου 2016, Παραμονῆς τοῦ Νέου Ἑτους μέ τό Ἰουλιανόν Ἑορτολόγιον ἔλαβε χώραν ἡ παραδοσιακή τελετή τῆς κοπῆς τῆς Βασιλόπιττας εἰς τήν αἶθουσαν τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς τήν τελετήν ταύτην συμμετέσχον οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς, Ἱερομόναχοι, μοναχοί καί δόκιμοι, μονάζουσαι τοῦ Πατριαρχείου, ὁ ἐξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεώργιος Ζαχαριουδάκης μετά τῆς ἐριτίμου συζύγου αὐτοῦ καί προσωπικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου καί μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας Ἱεροσολύμων.

Ἡ σεμνή τελετή αὕτη ἤρχισε διά τοῦ τροπαρίου τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου «Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες...» καί τοῦ Ἀγίου Βασιλείου: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Σου, ἠκολούθησεν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει ἑλληνιστί:

«Τόν ἀρρήτῳ σοφία συστησάμενον τὰ πάντα θεόν Λόγον καί ἐκ μή ὄντων εἰς τό εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τόν Κύριον», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐορτάζει τήν κατά σάρκα περιτομήν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καί τήν μνήμην τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου. Σήμερον καί ἡμεῖς οἰκονομικῶς τήν ἀπαρχήν τοῦ Νέου Χρόνου ἐορτίως κηρύττομεν, ὡς λέγει Κύριος ὁ Θεός καί Σωτήρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τήν καρδίαν, κηρῦξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρῦξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν», (Λουκ. 4, 18-19).

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας ἐνσαρκωθέντος καί ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κήρυξις καί ἀναγγελία τοῦ ἐνιαυτοῦ Κυρίου εἶναι αὕτη, δηλονότι ἡ «κήρυξις», ἡ ὁποία προσδιορίζει τήν ἔννοιαν καί τόν σκοπὸν τοῦ χρόνου ἢ τοῦ καιροῦ κατὰ τήν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ λέγοντος: «Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὗς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ», (Πράξ. 1,7). Ἑρμηνεύων δέ τούτους Κυριακοὺς τούτους λόγους, ὁ ἔγκριτος Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης λέγει: «Ὁ Πατὴρ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ τούς χρόνους ἔθετο, ἀπὸ τῶν χρόνων δέ καί πάντα τὰ ἐν τῷ χρόνῳ γεγεννημένα νοοῦμεν εἶναι τῷ Πατρὶ ὑπεξούσια».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἄχρονος Θεός ἄρχεται ἐν κόσμῳ καί παρατείνεται εἰς τούς αἰῶνας, ὡς ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ Αὐτοῦ πλέον χρόνῳ καί καιρῷ. Ἡμεῖς δέ ὄντες

μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, «ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ καί τῷ χρόνῳ ἢ καιρῷ τῆς Ἐαυτοῦ Ἐκκλησίας ζῶμεν καί κινούμεθα καί ἐσμεν», Πράξ. (17,28), ὡς διδάσκει ὁ Μέγας Παῦλος.

Τούτου ἕνεκεν καλούμεθα νά ἀναλογισθῶμεν τά ἔργα καί τὰς ἄχρι τοῦδε πράξεις ἡμῶν καί ἀναλόγως νά προβῶμεν εἰς ἀναθεώρησιν αὐτῶν ἀκούοντες τοῦ θείου Παύλου λέγοντος: «Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων», (Α΄ Τιμ. 6, 11-12)

Καί τοῦτο διότι «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἶμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις», (Ἐφ. 6,12).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πραγματικότητα «τῶν κοσμοκρατόρων τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου», δηλονότι τῶν νέων καί συγχρόνων ἡμῖν μαιφόνων καί πεπτρωμένων Ἡρωδῶν ἔχομεν πρό ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Ὁ θεὸς τῆς ἐνσάρκου ἀγάπης, εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης διώκεται καί κεθυβρίζεται, ἐν ᾧ ὁ ἄρχων τῶν δαιμονίων τοῦ κόσμου τοῦ αἰῶνος τούτου, (Ματθ. 9,34), ὁ ἀντίδικος διάβολος, «ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίη». (Α΄ Πέτρ. 5,9).

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ δοτῆρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀλλὰ καί τοῦ χρόνου εὐχαριστήριον δόξαν ἀναπέμψωμεν εἰς τὸν σαρκί περιτμηθέντα Υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν. Εἰσερχόμενοι εἰς τὸν Νέον Χρόνον τοῦ 2016, μετὰ Παύλου τοῦ θείου εἵπωμεν: «ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Φιλιπ. 3,14)

Εὐλογημένος καὶ εἰρηνικὸς ὁ ἐνιαυτὸς τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου, Ἀμήν. Ἐτη πολλά.

Μετὰ ταύτην ὁ Μακαριώτατος ηὐλόγησε τὴν πίτταν τοῦ ἁγίου Βασιλείου, λέγων «αἷσιον καὶ εὐλογημένον τὸν Νέον Ἔτος» καὶ ἤρξατο νά διανέμη αὐτὴν εἰς τοὺς μετέχοντας προσκεκλημένους, ἐν ᾧ οἱ μαθηταὶ τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἤρξαντο νά ψάλλουν τὰ κάλανδα «Ἐμεῖς ἡ νέα γενεὰ τοῦ Παναγίου Τάφου» καὶ «Ἀρχιμηνιά καὶ Ἀρχιχρονιά», καὶ «πάει ὁ παλαιὸς ὁ χρόνος» καὶ ἡ χορωδία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἔψαλλε τὰ Ἀπολυτίκια τῆς ἐορτῆς ἀραβιστί, τό δὲ νόμισμα ἔλαχεν εἰς τὸν πολὺν Ἱεροσολυμίτην ὁδοντίατρον δρ. Ἰωάννην Τλήλ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/jmJ0aj07t7o>

